

दैनिक

लुम्बिनी

निजी क्षेत्रबाट निरन्तर प्रकाशित पहिलो राष्ट्रिय दैनिक

राम्रो घडेरी बिज्रीमा

तिलोत्तमा-१ शंकरनगर प्यारामाउण्ट स्कूलको पूर्वपट्टी उत्तरतर्फ २० फिट र पूर्वतर्फ २२ फिटको बाटोमा मोहडा पर्ने एक कट्टा जग्गा खरिद गर्न चाहनेले तुरुन्तै सम्पर्क गर्नुहोला ।

सम्पर्क नम्बर: ९८०१८२७९५०

वर्ष ३८ | अंक १०३ | बुटवल | २०८२ चैत २९ गते, आइतबार

नेपाल संवत्

११४६

Sunday April 12, 2026

पृष्ठ ४

मूल्य रु. ६ मात्र

Lumbini

राष्ट्रिय अपाङ्ग महासंघको महाधिवेशनमा विवाद

बुटवल । राष्ट्रिय अपाङ्ग महासंघ नेपालको १०औँ राष्ट्रिय महाधिवेशन विवादित बनेको छ ।

महासंघका वरिष्ठ उपाध्यक्ष रामबहादुर कार्की र महासचिव सुगम भट्टराईसहितको समूहले विधानविपरीत र अदालतको निर्देशन अवज्ञा गर्दै जबरजस्ती चुनाव गराइएको भन्दै निर्वाचन वहिस्कार गरेका छन् ।

असन्तुष्ट पक्षले महासंघको विधान २०५० (पाँचौ संशोधन २०७४) को दफा ७ बमोजिम योग्यता पुगेको र दफा ९(१) विपरीत वितरण गरिएका सदस्य संस्थाहरूको छानबिन माग गरेकामा सोको सुनुवाइ नगरी गरिएको सदस्यता वितरण र सोको आधारमा आएका प्रतिनिधिहरूको संलग्नतामा गरिएको महाधिवेशन विधानविपरीत भएको दाबी गरेको छ । महाधिवेशन प्रतिनिधिमार्थि प्रहरी दमन गरेर गैरकानुनी रुपमा गरिएको निर्वाचनविरुद्ध कानुनी उपचार खोज्ने वरिष्ठ उपाध्यक्ष कार्कीले बताए ।

उच्च अदालत पाटनले महाधिवेशनको विवाद सम्बन्धमा परेको निवेदनमा चैत २६ को आदेश अनुसार २०८३ बैशाख ३ गते दुवै पक्षलाई छलफलमा बोलाइएको सन्दर्भमा सोभन्दा अगाडि अदालतको मानहानी हुने गरी महाधिवेशन र निर्वाचन गराइएकाले गैरकानुनी भएको वरिष्ठ उपाध्यक्ष रामबहादुर कार्कीले बताए ।

निर्वाचन गराउन गठित वरिष्ठ अधिवक्ता शालिकराम बन्जाडे संयोजकत्वको निर्वाचन समितिले महासंघमा देखिएको विवाद र पाटन उच्च अदालतको निर्देशनलाई मध्यनजर गरी निर्वाचन गराउन उचित नहुने ठहर गर्दै राजीनामा दिएको थियो ।

तर महासंघका अध्यक्षलगायतको समूहले विवादकाबिच अधिवक्ता जोखबहादुर खत्रीको संयोजकत्वमा अर्को निर्वाचन समिति बनाई बहुमत प्रतिनिधिको वहिष्कारकाबिच निर्वाचन गराउनु गैरकानुनी भएको महासचिव सुगम भट्टराई बताए ।

महासंघका अध्यक्ष देवीदत्त आचार्यले भने बहुमतले पारित गरेर महाधिवेशन र निर्वाचन गरेको दाबी गरे ।

‘सम्पत्ति शुद्धीकरणमा कडाइ नगरे मुलुक कालोसूचीमा पर्ने खतरा’

मोहम्मद हबिब

भैरहवा

नेपाल राष्ट्र बैंक सिद्धार्थनगरका उप-निर्देशक जीवन प्रकाश पाण्डेले सम्पत्ति शुद्धीकरणका नियम पालना नगरे नेपाल ब्याक लिस्टमा पर्न सक्ने जोखिम रहेको बताएका छन् ।

लुम्बिनी मनी चेन्जर व्यवसायी संघको १०औँ वार्षिक साधारणसभा तथा ५औँ अधिवेशनलाई सम्बोधन गर्दै प्रमुख अतिथि पाण्डेले नेपाल राष्ट्र बैंकले नेपाललाई अन्तर्राष्ट्रिय आर्थिक जगतमा ‘ब्याक लिस्ट’ (कालो सूची) मा पर्नबाट जोगाउन सम्पत्ति शुद्धीकरणसम्बन्धी नियमहरूको पूर्ण पालना गर्न मनी चेन्जर व्यवसायीहरूलाई आग्रह गरे ।

उनले मनी चेन्जर व्यवसायीहरूको साथ र सहयोग गरेकोमा कडाइका साथ काम गर्न अनुरोध गर्दै नेपाल हाल वित्तीय कारवाही कार्यदल हरियो सूचीमा रहेको जानकारी दिँदै यो अवस्था चुनौतीपूर्ण रहेकोले यदि हामीले सम्पत्ति शुद्धीकरणको माथिलामा कडाइ गरेनौं भने मुलुक ब्याक लिस्टमा पुग्ने खतरा रहेको बताए ।

‘राज्यले अहिले सबै क्षेत्रमा सम्पत्ति शुद्धीकरण निवारणका लागि नीतिगत कडाइ गरेको छ, जसमा मनी चेन्जर व्यवसायीहरूको भूमिका अत्यन्तै संवेदनशील र महत्वपूर्ण रहेको छ ।’-उनले भने ।

‘राष्ट्र बैंकले मनी चेन्जरहरूलाई ५ लाख रुपैयाँभन्दा माथिको कारोबारमा विशेष सतर्कता अपनाउन र रिपोर्टिङ प्रणालीलाई चुस्त बनाउन आग्रह गरेको छ । यो निर्देशन तपाईंहरूलाई मात्र होइन, सुनचाँदी र सहकारीलगायत सबै

क्षेत्रमा लागू गरिएको छ । राज्यको यो अभियानमा सहयोग गर्नु सबै नागरिक र संघसंस्थाहरूको कर्तव्य हो ।’-उप-निर्देशक पाण्डेले भने ।

राष्ट्र बैंक सिद्धार्थनगर कार्यालयका अधिकारीहरूले व्यवसायीहरूलाई आवश्यक तालिम र सहजीकरण गर्न आफूहरू तयार रहेको उनले बताए । ‘इजाजत लिएकाहरूको हकमा हामी बोल्छौं, उनीहरूको समस्या समाधानका लागि पहल गर्छौं ।’-उनले भने ।

लुम्बिनी मनी चेन्जर व्यवसायी संघले स्थापना कालदेखि हालसम्म खेलेको भूमिकाको प्रशंसा गर्दै आगामी कार्यसमितिले निजी क्षेत्रका अन्य छाता संगठनहरूसँग मिलेर अर्थतन्त्रलाई चलायमान बनाउन भूमिका खेल्ने विश्वास उनले व्यक्त गरे ।

आधिकारिक व्यवसायीहरूले बिचौलियाका कारण स्वस्थ प्रतिस्पर्धा गर्न नपाएको र राज्यको अनुगमन प्रणालीमा विभेद रहेको बताउँदै पछिल्लो समय डिजिटल पेमेन्टका कारण मनी चेन्जर व्यवसाय संकुचित हुँदै गएको र सुरक्षाको समेत चुनौती थपिएको उनीहरूले बताए ।

लुम्बिनी मनी चेन्जर व्यवसायी संघका प्रतिनिधिहरूले सीमा क्षेत्रमा भारतीय मुद्राको सटहीमा देखिएको व्यवहारिक समस्याबारे बैंकको ध्यानाकर्षण गराए ।

नेपाल आउने ९५ प्रतिशत भारतीय पर्यटकले ५०० र २०० का नोट बोक्ने तर नेपालमा ती नोटहरू साटुन कानुनी जटिलता हुँदा पर्यटकहरूले दुःख पाउने गरेको र यदि राष्ट्र बैंकले ५०० र २०० का भारतीय नोटलाई वैधानिक रूपमा सहजीकरण गरिदिनामा पर्यटन क्षेत्रमा ठुलो क्रान्ति आउन सक्ने

व्यवसायीहरूको भनाइ छ । पर्यटकसँग कतिपय अवस्थामा आधिकारिक परिचयपत्र नहुने, तर सेवा दिनुपर्ने बाध्यताले व्यवसायीहरूलाई स्रोत पहिचान को कानुनी जोखिममा पारेकोतर्फ पनि सचेत हुन जरुरी रहेको व्यवसायीहरूको बताएका छन् ।

अध्यक्षमा पंकज उदास निर्वाचित

लुम्बिनी मनि चेन्जर व्यवसायी संघको १०औँ साधारण सभा एवं ५औँ अधिवेशनले पंकज उदासको अध्यक्षतामा नयाँ कार्यसमिति सर्वसम्मत चयन गरेको छ ।

नवनिर्वाचित कार्यसमितिको उपाध्यक्षद्वयमा नवराज जोशी र बासुदेव खनाल चयन भएका छन्, यस्तै सचिवमा इरफान वारिस, सह-सचिवमा राजीव उदास र कोषाध्यक्षमा लोकनाथ ज्ञवाली निर्वाचित भएका छन् ।

त्यस्तै, कार्यसमिति सदस्यहरूमा टीका देवी न्योपाने, बसन्त पोखरेल, अवध किशोर अग्रवाल, आफताब अंसारी, यदुनाथ लम्साल, अशोक क्षेत्री र आमना शाह चयन भएका छन् । संघको सल्लाहकार समितिमा विष्णुप्रसाद शर्मा, गोपाल भण्डारी र नरहरि घिमिरेलाई मनोनयन गरिएको छ ।

नवनिर्वाचित अध्यक्ष पंकज उदासले मनि चेन्जर व्यवसायीहरूले भोग्दै आएका नीतिगत समस्याहरू समाधान गर्न र यस क्षेत्रलाई मर्यादित एवं पारदर्शी बनाउन आफ्नो कार्यसमिति सक्रिय रहने प्रतिबद्धता व्यक्त गरे । लुम्बिनी क्षेत्रमा आउने पर्यटकहरूलाई सहजीकरण गर्दै विदेशी मुद्रा विनिमय प्रक्रियालाई अभ्र सहज बनाउन संघले विशेष पहल गर्ने उनको भनाइ छ ।

तिलोत्तमामा सीपले बदल्दै धेरैको जीवन

बिन्दु भट्टराई

तिलोत्तमा

तिलोत्तमा-१, प्रगति टोलकी हुमा पन्थ ‘गौरी ब्यूटी पार्लर’ को सञ्चालक हुन् । ब्यूटी पार्लरमा काम गर्ने रहर बोकेकी गौरीलाई आफू नै पार्लरको सञ्चालक बन्नु भन्ने लागेको थिएन । तर, २०८० सालमा तिलोत्तमा नगरपालिकाले सञ्चालन गरेको सीप विकास तालिमअन्तर्गतको ब्राइडल मेकअप तालिमले उनलाई पार्लर सञ्चालक बनायो । तालिम लिएलगत्तै उनले आफ्नै घरमा पार्लर सञ्चालन गरेकी छन् । ‘रहर पनि पूरा हुने, सानो भएकोले बाबु पनि हुकिने, दुई-चार पैसा कमाइ पनि हुने, निकै आनन्द छ ।’- हुमाले पार्लर सञ्चालनको सन्तुष्टी सुनाइन् । उनका श्रीमान कामको सिलसिलामा भारतमा छन् । उनी एकले घर र व्यवसाय सभालिरहेकी छन् । पहिले केही समय श्रीमानसँग भारतमा बस्दा पार्लरसम्बन्धी अनुभव भए पनि नगरपालिकाले दिएको तालिमपछि मात्रै व्यवसाय गर्ने आत्मविश्वास बढेको उनी बताउँछिन् । नगरपालिकाले आर्थिक वर्ष २०८०/८१ मा सञ्चालन गरेको उक्त तालिममा १३ जना महिला सहभागी थिए । यसै वर्ष नगरपालिकाले २७ जनालाई भोलो बनाउने तालिम, २० जना दलित युवायुवतीका लागि एडभान्स बारिस्टा तालिम, २१ जनालाई जुता-चप्पल एडभान्स तालिम, ५ जनालाई कम्प्युटर हार्डवेयर तथा नेटवर्किङ तालिम र २५ जनालाई फेशन डिजाइनर तालिम गरी ९१ जनालाई सीप विकास तालिम प्रदान गरेको थियो ।

तिलोत्तमा-११, चौकीडाँडाकी अम्बिका थापा खड्का सोही वर्षको फेशन डिजाइनर एडभान्स तालिमकी सहभागी हुन् । उनका श्रीमानको दुर्घटनामा मृत्यु भएको थियो । उक्त घटनापछि मानसिक तनावमा रहेकी उनलाई तनाव कम होस् भन्ने उद्देश्यले घरपरिवारले नगरपालिकाद्वारा सञ्चालित तालिममा पठाएका थिए । भर्खरको घाउजस्तो पीडाका कारण सुस्मा उनी समय कटाउने सोचले मात्रै तालिममा सहभागी भएकी थिइन् । तर समय बित्दै जाँदा अन्य दिदीबहिनीको काम देख्दै जाँदा सिकाइप्रति उनको उत्साह बढ्दै गयो । अहिले अम्बिका आफ्नै घरमा सिलाइ-कटाको काम गर्छिन् । ‘अन्य दिदीबहिनीले जस्तो बाहिर पसल खोल्न सकेकी छैन, तर

घरखर्च भने राम्रै चलेको छ ।’- उनी भनिन्छन् । कैंची समाल पनि नजानेकी खड्का अहिले धेरैका लुगा सिलाएर सन्तुष्टि लिँदै दङ्ग छिन् । नगरपालिकाले सञ्चालन गरेको तालिमले आफ्नो दैनिकी बदलिएको उनको भनाइ छ ।

नगरपालिकाका अनुसार आर्थिक वर्ष २०८१/८२ मा ३० जनालाई बारिस्टा तालिम प्रदान गरेको छ । जसमध्ये २ जना मात्र यस तालिमबाट आयआर्जनमा आबद्ध भएका छन् । यस वर्ष १८ जनाले मोन्टेसरी तालिम लिएका छन् । यसैगरी युनिसेक्स हेयर कटिङ (१५ जना), बारटेन्डर तालिम (१० जना) र प्रोफेशनल तालिममा सहभागी १५ जनामध्ये ४ जना व्यवसायमा आबद्ध छन् । हेयर कटिङ तथा नेल एक्सपेन्सन तालिममा १५ जनाले सहभागिता जनाएका थिए । त्यस्तै एडभान्स ब्यूटी पार्लर तालिम २१ जनालाई प्रदान गरिएकोमा ११ जना व्यवसायमा आबद्ध भई राम्रो आयदानी गरिरहेका छन् । फेशन डिजाइनर एडभान्स तालिममा २६ जना सहभागी थिए । ‘महिलासँग उपग्रमुख’ कार्यक्रमअन्तर्गत ५ लाख रुपैयाँ बराबरको प्रोफेशनल अकाउन्टिङ तालिम २२ जनालाई प्रदान गरिएको थियो । त्यस्तै ५ लाख रुपैयाँ बराबरकै कम्प्युटर अपरेटर तालिम २२ जनालाई, फेशन डिजाइनको एडभान्स तालिम (६५ दिने) ५ लाख, ब्याग बनाउने तालिम २४ जनालाई (१५ दिने) ३ लाख, ब्राइडल मेकअप तालिम २० जनालाई (१० दिने) १ लाख वजेट छुट्याइएकोमा यस चालु आर्थिक वर्ष २०८२/८३ मा १५ लाख कम गरिएको हो । उद्यम तथा व्यवसायमा दक्ष हुँदै गएकोले रकम कम गर्दै आएको उपग्रमुख जगेश्वर देवी चौधरी बताउँछिन् ।

नगरपालिकाले चालु आर्थिक वर्ष २०८२/८३ मा २ वटा तालिम सञ्चालन गरेको छ । महिलासँग तिलोत्तमा कार्यक्रमअन्तर्गतको बारिस्टा तालिम ३१ जनालाई प्रदान गरिएको छ । यसै तालिमको

सहभागी तिलोत्तमा १३ की मुना खनाल बस्याल सीप सिकेर वैदेशिक रोजगारीमा जान चाहन्छिन् । सीपविना विदेश जाँदा कठिन हुने सुनेकी उनलाई सीप सिकेर जाँदा सहज हुने विश्वास छ । ‘विदेशमा यसको राम्रो अवसर छ भन्ने सुनेकी थिएँ नगरपालिकाको वेभसाईटमा तालिम सञ्चालनको लागि सूचना भेटेँ र सहभागी पनि हुन पाएँ,’ मुनाले भनिन्-‘सिकेको सीपलाई खेर जान दिने छैन, विदेश जाने सौचका साथ लिएको तालिम हो, भएन भने नेपालमै यही व्यवसाय गरेर बस्छु ।’

नगरपालिकाले यो वर्ष युनिसेक्स हेयर कटिङ सञ्चालन गरेको छ । जसमा १५ जना सहभागी छन् । नगरपालिकाले चालु आर्थिक वर्षमा सञ्चालन गरेको युवायुवतीका लागि तालिममा सहभागीमध्ये कति जना आयआर्जनमा आबद्ध भए भन्ने यकिन तथ्याङ्क नभएको तिलोत्तमा नगरपालिकाका सामाजिक विकास शाखा प्रमुख विनोद ज्ञवाली बताउँछन् । एडभान्स ब्यूटी पार्लर तालिम लिएका अधिकांश सहभागी व्यवसायमा आबद्ध भएको वरिष्ठ सामाजिक परिचालक अल्पा घिमिरेको दाबी छ । उनका अनुसार नगरपालिकाले पछिल्लो दुई वर्षमा करिब ४ सयभन्दा बढीलाई सीप विकास तालिम प्रदान गरेको छ ।

पछिल्लो समय सीप सिकेर विदेश जाने प्रवृत्ति बढेको तिलोत्तमा नगरपालिकाको उप-प्रमुख जगेश्वरीदेवी चौधरीको गुनासो छ । ‘तालिममा सहभागी सबै आयआर्जनमा आबद्ध भएका छैनन्, तर विशेषगरी ब्यूटी पार्लर, सिलाइ-कटाइ, जुता-चप्पल र हेयर कटिङजस्ता सीप सिकेका धेरै युवा व्यवसायिक रूपमा अगाडि बढेका छन्,’ चौधरीले भनिन्-‘बैसिक तालिम लिएकालाई एडभान्स तालिमसँग जोडेर दक्ष बनाउने नीति छ, केही गर्नु भन्ने इच्छाशक्ति हुनेलाई नगरपालिकाले अवसर दिएको छ, तर सीप सिकेर विदेश जाने परीपार्टी बढेो छ, आफ्नै ठाउँमा केही गर्नुपर्छ भन्ने सोचको विकास जस्तै छ ।’

सीप विकाससम्बन्धी स्पष्ट बुझाइ र योजनाबद्ध कार्यान्वयन हुन सकेमा युवाहरूका लागि भरपर्दो जीविकोपार्जनको माध्यम बन्न सक्ने र समृद्ध नेपालको लक्ष्य हासिल गर्न पनि यसले महत्वपूर्ण योगदान पुर्‍याउने उपग्रमुख चौधरीले औल्याइन् ।

सम्पादकीय

दाताको लगानीमा खेलवाड

बुद्ध जन्मस्थल लुम्बिनी क्षेत्रमा सञ्चालनका लागि दाताले दिएका करोडौँका विद्युतीय बस सञ्चालनमा सरकारका काम कारबाही गैरजिम्मेवारपूर्ण छन् । लुम्बिनीमा बस चलाएर दाताको विश्वास जित्नु पर्ने एकातिर छदैछ, पर्यटक आवागमन बढाउन पनि यी बसले सघाउ पुर्‍याउन सक्छन् । तर बस चलाउन कसरी सकिन्छ भन्ने प्रष्ट दृष्टिकोणको अभावले दाताले दिएका बसमा राजनीति चलिरहेको छ ।

लुम्बिनीको पर्यटन र वातावरणीय संरक्षण तथा लुम्बिनी आउने पर्यटकहरूलाई सहज सेवा दिने उद्देश्यले एसियाली विकास बैंकले २०७७ मंसिर र पुसमा ५ वटा बस र १४ वटा ट्रयाक्सी लुम्बिनी ल्याइएको हो । एसियन क्लिन इनर्जी प्रोजेक्टअन्तर्गत ल्याइएका अन्तर्राष्ट्रिय मापदण्डका बस र ट्रयाक्सीका लागि एडिबीले २१ करोड रूपैयाँ खर्चिएर लुम्बिनी ल्याइएको थियो । पटक-पटक फेरिएका सरकारीपिच्छेका निर्देशनले पनि बस चल्न सकेनन् । नयाँ सरकार आएपछि बस चलाउन आदेश आयो, बस दुई दिन चले । अनि थन्किए । आखिर आदेश र निर्देशनले मात्रै हुने रहेन्छ भन्ने हेक्का शासकलाई नहुनु नै अहिलेको समस्या हो ।

केही दिनअघि यी बस फिर्ता जान लागेको भन्दै प्रधानमन्त्रीको सचिवालयबाट फोन गराएर दुई दिन बस चलाएर खुबै प्रचार गरियो, अहिले बस चल्न बन्द भए, प्रचार गर्नेहरु मौन छन् । सरकारी सेतो नम्बर प्लेटमा आएका बसहरू साढे चार वर्षपछि २०८२ बैशाखमा पर्यटक बोक्ने हरियो नम्बर प्लेटमा परिवर्तन भए। हरियो नम्बर प्लेटमा परिवर्तन गरिएका गाडी सञ्चालन गर्ने कार्यविधि नभएपछि लुम्बिनी विकास कोषका अधिकारीहरु अन्यौलमा थिए । दसैँ तिहारको मौका पारेर परीक्षणको लागि भन्दै दुई पटक बस चलाइए पनि यसले निरन्तरता पाउन सकेन । यातायात कानुनअनुसार पर्यटक यातायातका लागि हरियो नम्बर प्लेट अनिवार्य मानिए पनि पर्यटक गाडीहरू सार्वजनिक रूटमा चलाउन र यात्रुबाट भाडा उठाउन पाइदैन । चालक र सह-चालकको पारिश्रमिक तथा मर्मत सम्भारमा अतिरिक्त आर्थिक भारबारे निर्णय हुन नसक्दा भन्ने समस्या भयो ।

मुलतः समस्या कानुनको हो, अरु कसैको कमजोरीले बस नचलेका होइनन् । सेतो नम्बर प्लेटका गाडीले यात्रु बोक्न नपाइने भएपछि हरियो नम्बर प्लेट बनाइयो । हरियो नम्बर प्लेटका गाडीले भाडा लिन नपाउने कानुनी व्यवस्थाले समस्या भयो । यी बसलाई कि निःशुल्क चलाउनु पर्‍यो कि भाडा लिन पाउने व्यवस्था गर्नुपर्‍यो । आदेश र निर्देशनले मात्रै बस चल्दैनन् भन्ने हेक्का सिंहदरबारको आसनमा बस्नेलाई होस् ।

त्रिआमाविको पूर्व विद्यार्थी मञ्चमा लम्साल

स्याङ्जा । स्याङ्जा सदरमुकामस्थित त्रिभुवन आदर्श नमूना माध्यमिक विद्यालयमा स्थानीय युवा समाजसेवी दिपक लम्सालको नेतृत्वमा पूर्व विद्यार्थी मञ्च गठन गरिएको छ । लम्सालको नेतृत्वमा १५ सदस्यीय मञ्च गठन गरिएको हो ।

पूर्व विद्यार्थी मञ्चको सदस्यहरुमा चन्द्रमणी पौडेल, ओमप्रकाश शर्मा, कृष्णप्रसाद अर्याल, चिरञ्जीवि लम्साल, पोमनारायण अर्याल, महादेब श्रेष्ठ, निर्मलकुमार शेरचन, शिवप्रसाद तिमिल्सिना, केदार नेपाल, अमृत श्रेष्ठ, महेन्द्र रेग्मी, महेश पुरी र हर्कबहादुर कुँवर रहेका छन् ।

संयोजक लम्सालको नेतृत्वले आउँदो ६ महिनाभित्र मञ्चको पहिलो अधिवेशन गर्नेछ । २०२८ सालदेखि २०८१ सम्मका पूर्व विद्यार्थीहरूसँग सहकार्य गर्ने उद्देश्यले मञ्च गठन गरिएको हो । मञ्चमार्फत पूर्व विद्यार्थीहरुको एकताबाट विद्यालयलाई शैक्षिक र भौतिक रूपमा टेवा पुर्‍याउने लक्ष्य राखिएको संयोजक लम्सालले जानकारी दिए ।

मञ्चले नयाँ वर्ष २०८३ को अवसर पारेर बैशाख १ गते पूर्णमिलन तथा वृहत् शुभकामना आदानप्रदान कार्यक्रम समेत आयोजना गरेको छ । शुभकामना आदानप्रदानसँगै पहिलो चरणमा आवश्यक रणनीति बनाएर देश विदेशमा रहेका विद्यालयका पूर्व विद्यार्थीहरूलाई जोड्ने काम

गरिने भएको छ ।

‘हामीले २०२८ सालदेखि २०८१ सम्म अध्ययन गरी विद्यालयबाट बाहिरिएका विद्यार्थीको तथ्याङ्क संकलन गरिरहेका छौं,’ मञ्चका सदस्य कृष्णप्रसाद अर्यालले भने-‘तथ्याङ्क संकलनपछि छलफल र अन्य तयारी गर्ने छौं ।’ हजारौं पूर्व विद्यार्थीहरुको एकताबाट विद्यालयलाई कस्तो सहयोग गर्न सकिन्छ सोहि अनुरूपको रणनीति बनाउने अर्यालले बताए ।

गरिब तथा जेहेन्दार विद्यार्थीलाई अक्षयकोष स्थापना गरेर शैक्षिक सहयोग जुटाउने तयारीमा मञ्च लागेको छ । विद्यार्थीको स्वास्थ्यमा सहयोग पुर्‍याउने कार्यक्रम, खानेपानी, वातावरण, गुणस्तरीय छात्रावासको एकताबाट विद्यालयलाई कस्तो सहयोग गर्न खोजेको प्रधानाध्यापक पौडेलले जनाए । पूर्णमिलन र शुभकामना आदानप्रदान कार्यक्रमको तयारी तीव्र पारिएको विद्यालयले जनाएको छ ।

विद्यालयको बृहत्तर हितसँगै प्रगतिता लागि मञ्च गठन गरिएको विद्यालयका प्रधानाध्यापक प्रेम पौडेलले बताए । कामको सिलसिलामा देश विदेशमा रहेका पूर्व विद्यार्थीको क्षमता र दक्षताको उपयोग गरेर मञ्चले विद्यालयको हितमा काम गर्न खोजेको प्रधानाध्यापक पौडेलले जनाए । पूर्णमिलन र शुभकामना आदानप्रदान कार्यक्रमको तयारी तीव्र पारिएको विद्यालयले जनाएको छ ।

२०८२ चैत २९, गते आइतबार

Sunday April 12, 2026

ढुटोमा लुकेको स्वास्थ्यको कथा

डा. अरूणा उप्रेती

स्वस्थ रहन चक्की खातु पर्दैन, गुन्द्रुक र ज्वानो खाए हुन्छ । शरीरमा लौहशक्ति तत्व बढाउन कर्कलो, भट्ट, मस्यौरा र गुन्द्रुकको प्रयोग उत्तम हुन्छ भनेर उहाँहरूले लेख्नुभएको छ । त्यसैका आधारमा मैले सबैलाई भन्दै आएको छु । आफूले त जीवनमा जहिले पनि प्रयोग गरिरहेकी छु । अभिभावकले आफ्ना, शिशु र छोराछोरीलाई माया गर्नुहुन्छ भने उनीहरूलाई धेरै नयाँ नयाँ लुगा, नयाँ मोबाइल दिनुभन्दा उनीहरूको भोजन कति पौष्टिक छ भन्ने कुरामा बढी ध्यान दिनु पर्छ । साना शिशु र बालबालिकाको स्वास्थ्य राम्रो पार्न र उनीहरूलाई रोगसँग लड्ने शक्ति दिलाउन बाहिरका प्याकेटका खाना, सिसीमा राखेका महँगो खाना, उचाइ र बुद्धि बढाउने भनेर विज्ञापन गरिएका गलत खाना होइन, आफ्नो भान्सामा जे छ, त्यसैलाई शिशुको रुचि अनुसार र उसले खान सक्ने गरी बनाएर दिनु पर्छ ।

विक्रम संवत् २०३२ तिरको कुरा हो । ललितपुर जिल्लाको चापागाउँ पुग्दा पोषणाविज्ञ मिरियम दिदीले प्रायः त्यहाँका महिला र पुरुषको मुखको कापमा खटिरा भएको, जिब्रोमा बिभिरा भएको देखिन् । मिरियम दिदीले कारण पत्ता लगाउँदै जाँदा त त्यहाँ एक वर्षअगाडि एउटा बिजुलीले चल्ने मिल आएको रहेछ । मानिस “सेतो चामल राम्रो हुन्छ” भनेर त्यही मिलमा चामल कुट्न जान थालेछन् । पहिले-पहिले ढिकीले कुट्दा चामल रातो हुन्थ्यो । पोषण पनि रहन्थ्यो, तर सेतो चामल खाँदा त सबै पोषण खप्तम भएछ । मिलमा कुटेको चामलको ढुटो गाईबस्तुलाई दिने गरेछन् । चामलको ढुटोमा रहेको विभिन्नथरीका भिटाभिनबारे गाउँलेलाई थाहा थिएन । त्यसैले मिरियम दिदीले गाउँलेलाई त्यसबारे बुझाएर त्यही मिलबाट, उनीहरूको चामलबाट निस्क्रेको ढुटो दुई/तीन प्याकेट दिनुभयो । बिहान बेलुका तरकारी र दाल पकाउँदा हालेर खान सल्लाह पनि दिनुभयो । १०/११ दिनपछि ढुटो खाएपछि मुखका खटिरा ठिक भए ।

ललितपुरमा मिरियम दिदीले माया गरेर गाउँलेको मुखको खटिरा समाप्त पार्न चामलको ढुटो दिएकी थिइन् । गाउँलेको साथमा रहेको खानेकुरा गाउँलेलाई नै फिर्ता दिइन् । ज्ञानसहित फिर्ता दिएपछि पो गाउँलेको आँखा खुलेछ । ढुटोमा रहेको विभिन्न किसिमका भिटाभिन पो उनीहरूको ओषधी रहेछ । कस्तूरी मृगले आफ्नै नाभीमा रहेको कस्तूरीबारे थाहा नपाएर यता र उति खोज्दै हिँड्छ । त्यो बेलाका ललितपुरका बासिन्दाभैँ अहिले पनि हामीहरू आफैँसँग भएका खानेकुराबारे थाहा नपाएर विभिन्न समस्याको सिकार भइरहेका छौं ।

एउटा कथा सानो छँदा पढ्थ्यौँ- एकजना दिदी र भाइ

बस्दारेहेछन् । आमाको मृत्यु भइसकेकाले भाइको हेरचार गर्ने दिदी थिइन् । एक दिन दिदीको पनि विवाह भयो र उनी परदेश लागिन् । भाइ एकलै भए, रोए । अनि दिदीको न्याम्रो लागेर एक दिन परदेश भेट्न दिदीकहाँ गए । गरिब भाइलाई देखेर दिदी खुसी भइन् । उनलाई बाहिर आँगनमा सुताइन् र घरमा रहेको अजन्नको भोटोकुक्रुलाई खोले पकाउँदा, त्यसैमा चामलको ढुटो हालेर भाइलाई दिइछन् । दिदीले चामलको ढुटो आफूलाई हेपेर दिएको थाहा पाएपछि आफू ढँदै गाउँ फर्केछ । यस्ता कथा पढ्दा मेरो चित्त दुख्थ्यो । कसरी दिदीले चामलको ढुटो भाइलाई खान दिन सकेकी होलिन् भनेर ती कथाकी दिदीसँग रिस पनि उठ्थ्यो । अहिले त्यही कथा पढ्दा लाग्छ, दिदीले त थाहै नपाएर होला, हेपेर भए पनि बडो पोषणयुक्त खानेकुरा पो दिएकी रहिछन् त भन्ने लाम थालेको छ ।

ठुल्लूला भोजन बनाउने कम्पनीले हामीलाई आफ्नै स्थानमा पोषणबारे जानकारी दिएर, त्यसको प्रयोग गर्न लगाउनुको सट्टा बाहिरबाट खानेकुरा पठाएर हामीलाई परजीवि बनाइदिएको छ । यसका दुःखद उदाहरण हो- कर्णाली र सुदूरपश्चिमका बासिन्दाको खानेकुरामा आएको परिवर्तन ।

“त्यहाँ मानिस गरिब छन्, खाद्य असुरक्षा छ” भनेर चामल पठाउने सरकारले त्यहाँका खानेकुरालाई विस्थापित गरेको छ । अछाममा गहुँ फलेर रोटी खाने चलन थियो । “गहुँ त्यहाँबाट बाहिर निर्यात पनि हुन्थ्यो” आजभन्दा दश वर्षअघि त्यहाँका प्रमुख जिल्ला अधिकारीले भनेका थिए, “अहिले त सरकारले चामल पठाएर, मानिस चामल मात्रै खोज्छन्, गहुँ पनि छर्न छोडे ।”

त्यस्तै अवस्था मैले मुगुमा देखेकी थिएँ । मुगुको राराताल नजिकै गाउँमा गएर वृषबहादुरको घरमा बस्दा उहाँले मलाई भातै खुवाउनुभयो । फापर र कोदोको रोटी खुवाउनुोस् भन्दा त “कहाँ हजुर अब त कोदो र फापर रोप्न छोड्यौँ । खाद्य संस्थानले धनगढीमा चामल ल्याउँछ, त्यहीँ लिन जान्छौँ । खान्छौँ । आलु र फापर त अति गरिब मानिसले मात्रै खान्छन् । उनीहरू पनि पापसम्म चामलै खोज्छन् ।” चामल खाए ठुलो मान्छे भइन्छ भन्ने जनतालाई परेको छ । काठमाडौँबाट जाने सबै सरकारी कर्मचारी चामल मात्रै खान्छन् । “ठुलाबडाको देखासिकी गर्ने त हो नि स्थानीय कर्मचारीले ।”- वृषबहादुरले भन्नुभएको थियो ।

चार जना छोराछोरीका बाबु वृषबहादुरका सन्तान सबै कुपोषित थिए । “फापर र कोदो, आलु, सिमी अलि अलि गर्दै दिनमा चार-पाँचचोटि खुवाए यिनको कुपोषण बिस्तारै हराउँछ” मैले भनेको सुनेर वृषबहादुर फिस्स हाँस्नुभयो मात्रै । उनले सायद मेरो कुरा विश्वास गरेनन् । म स्वास्थ्यकर्मी हो भन्ने थाहा पाएर पनि मेरो विश्वास नगर्नुका कारण थियो- “ठुल्लूला संस्था र सरकारले खाद्य गोदाममा दिएको चामल । यही कोदो, फापर, आलु, सिमी, सिस्नो राम्रो पोषणयुक्त भोजन हुँदो हो त सरकारले यहाँ यति धेरै सजिलैसँग फल्ने कोदो र फापरै खाउँ भन्थ्यो होला नि” सायद वृषबहादुरले

विचार गर्नुभयो होला । उहाँले मुखले केही नभने पनि अनुहारको आशय यही भएको बुझिन्थ्यो । किनकि सुदूरपश्चिमका डोटी, अछाम, कैलालीमा मैले स्थानीय मानिस र स्थानीय स्वास्थ्य कार्यकर्तालाई आलु, कोदो, फापर, गहुँको महत्व र बिस्कुट, चाउचाउ जस्ता प्याकेटका खानेकुराले स्वास्थ्यमा पर्ने हानिबारे बताउँदा उनीहरू सिधै प्रश्न गर्छन्, “तर अरू डाक्टरले र सरकारले त यस्तो भन्दैन । तपाईंले भनेको कुरा साँचो हो भने खोई स्वास्थ्य मन्त्रालयका मानिसले हामीलाई भनेको छ ?” उनीहरूको प्रश्न पनि जायज छ । “एक्लो वृहस्पति भुट्टा हो” भनेभैँ बारम्बार गाउँमा गएर मैले स्थानीय खानेकुराको महत्त्वबारे भनेर मात्र मानिसले किन विश्वास गर्लान् त ?

नेपालका विभिन्न ठाउँका पोषण विशेषज्ञ, बालरोग विशेषज्ञले स्थानीय खानेकुराको महत्त्वबारे भनिरहनुभएको छ । डा. रमेशकान्त अधिकारी र मिरियम दिदीले किताबै लेख्नुभएको छ । ‘बाल स्वास्थ्य र पोषण’ भनेर र उहाँहरूले अनुसन्धान गरेर लेख्नुभएको छ- साग, सिस्नो, पाइसाग, गिट्टा, भ्याकुर, कोदो, फापर, जौ, गहुँ, चामलको ढुटो, भटमास र मकै आदि पोषणका कसरी राम्रा स्रोत हुन् त ? प्याकेटका खानेकुरा, बालबालिकालाई दिने सेरेलेक, हर्लिक्स, नेस्ले आदिको सट्टामा सर्वोत्तम पिठो बनाएर खुवाए धेरै पैसा बचत त हुन्छ नै साथै बच्चा‍ले बढ्दाको खानेकुराभन्दा धेरै गुणा बढी पोषण पाउँछ ।

स्वस्थ रहन चक्की खातु पर्दैन, गुन्द्रुक र ज्वानो खाए हुन्छ । शरीरमा लौहशक्ति तत्व बढाउन कर्कलो, भट्ट, मस्यौरा र गुन्द्रुकको प्रयोग उत्तम हुन्छ भनेर उहाँहरूले लेख्नुभएको छ । त्यसैका आधारमा मैले सबैलाई भन्दै आएको छु । आफूले त जीवनमा जहिले पनि प्रयोग गरिरहेकी छु । अभिभावकले आफ्ना, शिशु र छोराछोरीलाई माया गर्नुहुन्छ भने उनीहरूलाई धेरै नयाँ लुगा, नयाँ मोबाइल दिनुभन्दा उनीहरूको भोजन कति पौष्टिक छ भन्ने कुरामा बढी ध्यान दिनु पर्छ । साना शिशु र बालबालिकाको स्वास्थ्य राम्रो पार्न र उनीहरूलाई रोगसँग लड्ने शक्ति दिलाउन बाहिरका प्याकेटका खाना, सिसीमा राखेका महँगो खाना, उचाइ र बुद्धि बढाउने भनेर विज्ञापन गरिएका गलत खाना होइन, आफ्नो भान्सामा जे छ, त्यसैलाई शिशुको रुचि अनुसार र उसले खान सक्ने गरी बनाएर दिनु पर्छ ।

बालबालिकालाई आमाबुबाले माया गरेर बाहिरका खानेकुरा दिएको देख्दा दुःख लाग्छ । यसले बच्चाको स्वास्थ्यमा नराम्रो असर पार्छ, अर्कोतिर बच्चा‍ले जीवनभरका लागि घरको खानाभन्दा बाहिरको खाना उतम हुन्छ भन्ने सिक्छ । युवावस्था नपुग्दै उच्च रक्तचाप, मधुमेहको सिकार हुन्छ । प्याकेटका खानेकुरालाई राम्रोसँग सुरक्षित राख्न बढी नुन र चिनी दुवै हालेको हुन्छ । बच्चाको सानो मृगौलामा त्यसले नराम्रो असर पर्छ ।

गोपबाट

टिप्स/जानकारी

पुरुषको तुलनामा किन महिलालाई बढी टाउको दुख्छ ?

टाउको दुख्ने समस्या बढी देखिन्छ ।

माइग्रेन

माइग्रेन पुरुषमा भन्दा महिलामा तीन गुणा बढी हुन्छ । यो अक्सर टाउकोको एक भागमा केन्द्रित भएर अचानक सुरु हुन्छ ।

तनाव र चिन्ता

घर र कार्यस्थलको दोहोरो जिम्मेवारीले गर्दा हुने मानसिक

तनाव र चिन्ताले पनि टाउको दुख्ने गर्दछ ।

अनिन्द्रा र थका

समयमा नसुत्नु, थकान हुनु वा कामको चापले टाउको दुख्ने समस्या थपिन्छ ।

खानपान र जीवनशैली

अत्यधिक चिया/कफी, मदिरा, बजारको तयारी खाना, वा पानी कम पिउनाले पनि टाउको दुख्न सक्छ ।

उन्नति सहकार्य लघुवित्त वित्तीय संस्था लि.
Unnati Sanakarya Laghubitta Bittiya Sanstha Limited

नेपाल राष्ट्र बैंकबाट 'ब' वर्गको इजाजतपत्र प्राप्त संस्था
दर्ता नं. : ११८१५२/२०७०/०७१

केन्द्रीय कार्यालय, ठेगाना : सिद्धार्थनगर नगरपालिका-१२, रुपन्देही
फोन नं. :०७१-५७११२७,०७१-५७११२ ६ फ्याक्स नं. : ०७१-५७११२७

आ.व.२०८१/८२ (२०८२ असार मसान्तसम्म)को परिष्कृत वार्षिक वित्तीय विवरण

Statement of Financial Position As on Ashadh 32, 2082			
PARTICULARS	NOTES	Amount in NPR	
		As at 32.03.2082	As at 31.03.2081
ASSETS			
Cash and Cash equivalent	4.1	101,255,240	136,809,986
Statutory Balances and Due from Nepal Rastra Bank	4.2	36,090,000	81,090,000
Placement with Bank & Financial Institutions	4.3	40,000,000	40,000,000
Derivative Financial Instruments	4.4	-	-
Other Trading Assets	4.5	-	-
Loan and Advances to MFIs & Cooperatives	4.6	-	-
Loans and Advances to Customers	4.7	3,771,278,160	3,572,028,235
Investment Securities	4.8	597,846	1,000,000
Current Tax Assets	4.9	2,043,543	11,076,913
Investment Property	4.10	-	-
Property and Equipment	4.11	39,096,891	35,081,698
Goodwill and intangible assets	4.12	-	-
Deferred Tax Assets	4.13	21,131,765	11,592,826
Other Assets	4.14	33,292,101	6,561,764
TOTAL ASSETS		4,044,785,546	3,895,241,422
LIABILITIES			
Due to Bank and Financial Institutions	4.15	-	-
Due to Nepal Rastra Bank	4.16	-	-
Derivative Financial Instrument	4.17	-	-
Deposits from Customers	4.18	1,209,592,605	1,096,507,959
Borrowing	4.19	2,352,001,180	2,386,393,149
Current Tax Liabilities	4.9	-	-
Provisions	4.2	-	-
Deferred Tax Liabilities	4.13	-	-
Other Liabilities	4.21	110,794,983	89,478,872
Debt Securities Issued	4.22	-	-
Subordinated Liabilities	4.23	-	-
TOTAL LIABILITIES		3,672,388,768	3,572,379,979
EQUITY			
Share Capital	4.24	246,865,736	246,865,736
Share Premium		-	-
Retained Earnings		574,581	(22,706,569)
Reserves	4.25	124,956,461	98,702,275
TOTAL EQUITY		372,396,778	322,861,443
TOTAL LIABILITIES & EQUITY		4,044,785,546	3,895,241,422

Statement of Profit or Loss For the year ended 32nd Ashadh 2082			
Particulars	Notes	Amount in NPR	
		Ashad end 2082	Ashad end 2081
Interest Income	4.27	573,011,638	514,855,839
Interest Expense	4.28	275,278,723	337,380,476
Net Interest Income		297,732,915	177,475,363
Fee and Commission Income	4.29	39,358,775	43,108,318
Fee and Commission Expense	4.30	-	-
Net Fee and Commission Income		39,358,775	43,108,318
Net Interest, Fee and Commission Income		337,091,690	220,583,682
Net Trading Income	4.31	-	-
Other Operating Income	4.32	-	-
Total Operating Income		337,091,690	220,583,682
Impairment charge/(reversal) for loans and other losses	4.33	53,284,321	13,058,409
Net Operating Income		283,807,369	207,525,273
Operating Expense		219,857,072	216,543,687
Personnel Expenses	4.34	152,333,129	149,056,033
Other Operating Expenses	4.35	51,751,034	49,890,931
Depreciation & Amortization	4.36	15,772,909	17,596,723
Operating Profit		63,950,297	(9,018,414)
Non Operating Income	4.37	-	-
Non Operating Expense	4.38	-	-
Profit before Income Tax		63,950,297	(9,018,414)
Income Tax Expense	4.39	20,911,306	440,855
Current Tax	-	19,737,982	-
Income Tax Expense of Previous Year	-	9,410,614	4,949,951
Deferred Tax (Income)/Expense	-	(8,237,290)	(4,509,096)
Profit (Loss) for the year		43,038,990	(9,459,270)
Profit Attributable To:			
Equity Holders Of The Financial Institution	-	43,038,990	(9,459,270)
Profit (Loss) For The Year		43,038,990	(9,459,270)

Statement of Comprehensive Income For the year ended 32nd Ashadh 2082			
Particulars	Notes	Amount in NPR	
		Ashad end 2082	Ashad end 2081
Profit For The Year		43,038,990	(9,459,270)
Other Comprehensive Income, Net Of Income Tax			
A) Items That Will Not Be Reclassified To Profit Or Loss			
Gains/(losses) From Investments In Equity Instruments Measured At Fair Value	-	(402,154)	-
Gains/(losses) On Revaluation	-	-	-
Actuarial Gains/(Losses) On Defined Benefit Plans	-	(3,936,674)	6,112,646
Income Tax Relating To Above Items	-	1,301,649	(1,833,794)
Net Other Comprehensive Income That Will Not Be Reclassified To Profit Or Loss		(3,037,180)	4,278,852
B) Items That Are Or May Be Reclassified To Profit Or Loss			
Gains/(losses) On Cash Flow Hedge	-	-	-
Exchange Gains/(losses) (Arising From Translating Financial Assets Of Foreign Operation)	-	-	-
Income Tax Relating To Above Items	-	-	-
Reclassify To Profit Or Loss	-	-	-
Net Other Comprehensive Income That Are Or May Be Reclassified To Profit Or Loss			
Other Comprehensive Income For The Year, Net Of Income Tax		(3,037,180)	4,278,852
Total Comprehensive Income For The Year		40,001,810	(5,180,417)

Statement of Changes in Equity
Attributable to equity holders of the Institution

Amount in NPR									
	Share Capital	Share premium	General reserve	Capital Reserve	Regulatory reserve	Retained earning	Other reserve	Total	Total equity
Balance at Shrawan 1, 2080	229,020,618	-	53,152,507	-	18,267,422	(7,029,656)	15,370,087	79,760,360	308,780,978
Adjustments of Deferred Tax income 2078.79 Transferred to Deferred Tax Reserve						(39,532)	39,532	-	-
Adjustments of Deferred Tax income PY Transferred to Deferred Tax Reserve					(6,996,640)	6,996,640	-	-	-
Adjusted Balance at Shrawan 1, 2080	229,020,618	-	53,152,507	-	11,270,782	(7,069,188)	22,406,259	79,760,360	308,780,978
Comprehensive income for the year	-	-	-	-	-	(9,459,270)	-	(9,459,270)	(9,459,270)
Profit for the year	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Other comprehensive income, net of tax	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• Gains/(losses) from investments in equity instruments measured at fair value	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• Gains/(losses) on Revaluation	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• Actuarial gains/(losses) on defined benefit plans	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• Gains/(losses) on cash flow hedge	-	-	-	-	-	-	4,278,852	4,278,852	4,278,852
• Exchange gains/(losses)	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Total comprehensive income for the year	-	-	-	-	-	(9,459,270)	4,278,852	(5,180,417)	(5,180,417)
Transfer to reserve during the year	-	-	-	-	3,502,809	(3,502,809)	-	-	-
Transfer from reserve during the year	-	-	-	-	-	(2,675,302)	2,675,302	-	-
Other	-	-	-	-	-	-	1,415,764	1,415,764	1,415,764
Transactions with owners, directly recognised in equity									
Share issued	17,845,118	-	-	-	-	-	-	-	17,845,118
Share based payments	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Dividends to equity holders	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Bonus shares issued	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Cash dividend paid	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Other	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Total contributions by and distributions	17,845,118	-	-	-	3,502,809	(6,178,111)	4,091,066	1,415,764	19,260,882
Balance at Ashad end 2081	246,865,736	-	53,152,507	-	14,773,591	(22,706,569)	30,776,178	75,995,707	322,861,443
Adjustments						9,569,725	-	9,569,725	9,569,725
Adjusted Balance at Shrawan 1, 2081	246,865,736	-	53,152,507	-	14,773,591	(13,136,844)	30,776,178	75,995,707	332,431,168
Comprehensive income for the year	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Profit for the year	-	-	-	-	-	43,038,990	-	43,038,990	43,038,990
Other comprehensive income, net of tax	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• Gains/(losses) from investments in equity instruments measured at fair value	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• Gains/(losses) on Revaluation	-	-	-	-	-	-	(281,508)	(281,508)	(281,508)
• Actuarial gains/(losses) on defined benefit plans	-	-	-	-	-	-	(2,755,672)	(2,755,672)	(2,755,672)
• Gains/(losses) on cash flow hedge	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• Exchange gains/(losses)	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Total comprehensive income for the year	-	-	-	-	-	43,038,990	(3,037,180)	40,001,810	40,001,810
Transfer to reserve during the year	-	-	8,607,798	-	10,072,408	(29,327,566)	10,611,160	29,327,566	29,327,566
Transfer from reserve during the year	-	-	-	-	-	36,200	29,363,766	29,363,766	29,363,766
Other	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Transactions with owners, directly recognised in equity									
Share issued	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Share based payments	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Dividends to equity holders	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Bonus shares issued	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Cash dividend paid	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Other	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Total contributions by and distributions	-	-	8,607,798	-	10,072,408	(29,327,566)	10,611,160	(36,200)	(36,200)
Balance as at Ashad end 2082	246,865,736	-	61,760,305	-	24,845,999	574,581	38,350,158	115,961,317	372,396,778

